

ყვარლი

გამოდის 1932 წლიდან

ფასი 60 თეთრი

სოციალურად დაუცველ ბავშვებს დახმარება გაუმორგებლად

დღეიდან გაორმაგდა სოციალურად დაუცველ ბავშვთა დახმარება და ის

50 ლარი ნახვად
100 ლარი ბანდა

ასევე, გაიზარდა მოსხვა - დახმარებას

100 000 ლარის ნახვად,
120 000 ლარის მკურნა

ბავშვთა დახმარების მიზნებისთვის

საქართველოს პრემიერ-მინისტრ ირაკლი ლარიაშვილის ინიციატივით, დღეიდან, სოციალურად დაუცველ ბავშვთა დახმარება 2-ჯერ, არსებული 50 ლარის ნაცვლად - 100 ლარამდე იზრდება. დადგენილებას პრემიერ-მინისტრმა ხელი უკვე მოაწერა. გარდა ამისა, იზრდება დახმარების მიმღებ ბავშვთა რაოდენობა. არსებული 100 000 ქულის ნაცვლად, 100-ლარიან დახმარებას მიიღებენ 120 000-ზე ნაკლები ქულის მქონე ოჯახებში მცხოვრებ ბავშვებს.

აღნიშნული გადანაცვლებები 215 ათასზე მეტ ბავშვს შეეხება. პრემიერ-მინისტრის მიერ ინიცირებული პროგრამის დასაფინანსებლად ბიუჯეტიდან ყოველწლიურად 145 მილიონი ლარი გამოიყოფა.

ქარიშხლის შედეგად, დაზიანებული სასურავების აღდგენაში სახელმწიფო დაეხმარება

6 ივლისს, კახეთში ძლიერი ქარის შედეგად პრობლემები შეიქმნა. ყვარლის მუნიციპალიტეტის სოფელ ახალსოფელში ძლიერმა ქარმა საცხოვრებელ სახლებს სასურავები გადახადა.

კახეთის სახელმწიფო რწმუნებული, ირაკლი შიოშვილი და ყვარლის მუნიციპალიტეტის მერის პირველი მოადგილე, გივი ზაუტაშვილი სოფელ ახალსოფელში ადგილობრივ მცხოვრებლებს შეხვდნენ, რომელთაც საცხოვრებელი სახლების სასურავები დაუზიანდათ.

ამ ეტაპზე, აქტიურად მიმდინარეობს ზიანის აღწერის მუშაობის ზარალის შემსწავლელი კომისიის მიერ.

უამინდობის გამო, ასევე პრობლემები შეიქმნა საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის სოფლებში - კაკაბეთი, ყანდაურა, ბაღაურა, უდაბნო, დიდი და პატარა ჩაილური, თოხლიაური და გიორგიმინდა. ძლიერმა ქარმა სოფლის გზებზე ხეების ჩახურგვა გამოიწვია.

ამ დროისათვის, აღნიშნულ სოფლებში, გზების განმეორება დასრულებულია, ხოლო სოფლებში - უდაბნო, კაკაბეთი, დიდი და პატარა ჩაილური მერის მუდმივმოქმედი კომისიის მიერ დაზიანებული საცხოვრებელი სახლების აღწერა მიმდინარეობს.

უამინდობის შედეგად გამოწვეული შეფერხებების აღმოფხვრის მიზნით, მობილიზებულია ყველა შესაბამისი უწყება.

მაქვს დიდი სურვილი მოგავლინოთვის განვასოციალო მნიშვნელოვანი რეფორმები

ყვარლის კულტურული ცხოვრების მატარებელი 6 ივლისი კიდევ ერთხელ მნიშვნელოვან თარიღად ჩაინერა - ამ დღეს კოტე მარჯანიშვილის სახელობის ყვარლის თეატრში სპექტაკლის ილია ჭავჭავაძის ნაწარმოების „ქართველი დედა“ პრემიერა შედგა.

სპექტაკლმა, რომელმაც სრული ანსაზღვრებით ჩაიარა, მაყურებელი აღაფრთოვანა და არაპროფესიონალმა მსახიობებმა აპოლოდისმენტები დაიმსახურეს.

ყვარლის საზოგადოებასთან ერთად სპექტაკლის წარმოდგენას ენსურებოდნენ საქართველოს პარლამენტის წევრები, საქართველოს კულტურისა და სპორტის მინისტრი თეა წულუკიანი, ადგილობრივი თვითმმართველობის ხელმძღვანელები. შინაარსობრივად საინტერესო პიესამ და მოყვარული მსახიობების პროფესიონალურ დონეზე შესრულებულმა როლებმა, გემოვნებით გაფორმებულმა მსატერობამ და დეკორაციებმა უდავოდ განაპირობა სპექტაკლის წარმატებით წარმოჩენა.

ყვარლის სახალხო თეატრის აღორძინებაში უდიდესი როლი მიუძღვის საქართველოს დამსხურებულ არტისტს, ყვარლის საპატიო მოქალაქეს, ფოლკლორულ ანსამბლ „ხეუროს“ ლობჯინაძის და ქართული ხალხური სიმღერის სპეციალიზირებული სკოლის დამფუძნებელს, ყვარლის მუნიციპალიტეტის მერის განათლების, კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა სამსახურის ხელმძღვანელს ირაკლი მათიკაშვილს და ამიტომაც ვთხოვთ ინტერვიუს ჩასაწერად დრო გამოუნახა, რაზედაც სიამოვნებით დავთანხმდებით.

ბატონო ირაკლი, თქვენი ძალისხმევით წლობით მიმდინარეობს თეატრალური ცხოვრება ყვარელში გამოცოცხლდა და მაყურებელმა რამოდენიმე წარმატებული სპექტაკლი იხილა, რაც მთავარია, ჩამოყალიბდა თეატრალური დასი მოყვარული მსახიობების შემადგენლობით, რომელთა წინაშეც უკვე არ არსებობს გადაუღებელი სირთულეები. მაგრამ 2019 წლის 28 ივნისს „ჭინჭრაქას“ სპექტაკლის თითქმის წელიწადნახევრის, შემდგომ შედგა ახალი სპექტაკლის პრემიერა, რა იყო ხელისშემშლელი პრობლემები და როგორ მოაგვარეთ?

ვის მოუვიდა პიესის დადგმის იდეა და რა მიზნით შეარჩიეთ?

როგორც იცით, ყვარლის მაყურებელმა ამ რამდენიმე წლის მანძილზე ნახა სხვადასხვა სპექტაკლები (ქეთევან ნამეგაშვილი, ჭინჭრაქა და სხვა) მაგრამ, სანამდის იმ სპექტაკლებს ჩავატარებდით რეჟისორ მერაბ ჩხაიძის ხელმძღვანელობით, მანამდის მინდა ყვარლის თეატრის შესახებ პატარა ექსკურსი გავაკეთო.

გაგრძელება მე-2 გვ.-ზე

ინფექციის მეოთხე ტალღამ შემოგვიტია, გადარჩენისთვის ვაქცინაციის გარდა სხვა შესაძლებლობა არ არსებობს

საქართველოს მასშტაბით შექმნილი საგანგაშო მდგომარეობის გამო, ყვარლის საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრის დირექტორს მერაბ სეფაშვილს დაუკავშირდით და არსებული ეპიდემიის შესახებ ვთხოვეთ, მოეწოდებინა რედაქციისთვის უახლესი ინფორმაცია.

ეპიდემიოლოგიის კოვიდთან დაკავშირებით, როგორც ქვეყნის მასშტაბით, ისე ყვარლის მუნიციპალიტეტში - არასახარბიელოა.

გაზეთის წინა ნომერში გაგაცანით ტესტირებულთა და აცრილთა საერთო რაოდენობა.

დღეის მდგომარეობით ჩინური ვაქცინით - სინოფარმით სულ აცრილია - 956 პირი, ხოლო სინოვაკით - 370. ივლისში ყვარლის მუნიციპალიტეტის საზოგადოებრივ ჯანდაცვის ცენტრში სწრაფი ტესტირებულია 620 პირი, აქედან დადებითია 122, ხოლო პჯრ ტესტით - 43 ყველა უარყოფითია. სულ დადებითი შემთხვევების რიცხვი მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე 1516-ია.

20 ივლისს საგარეჯოს კლინიკაში გარდაიცვალა სოფელ ალმატის მცხოვრები ერთი ადამიანი. სულ გარდაცვლილია 16 ადამიანი. კიდევ ერთხელ რჩევა მოსახლეობას: იზმარეთ ნიღაბი და დროულად დარეგისტრირდით ვაქცინაციის ჩასატარებლად.

ინფექციის მეოთხე ტალღამ შემოგვიტია. გადარჩენისათვის ვაქცინაციის გარდა სხვა შესაძლებლობა არ არსებობს.

მერაბ სეფაშვილი
ყვარლის მუნიციპალიტეტის სჯდ ცენტრის დირექტორი

კომპანიას ერთმანეთთან კარტელური შეთანხმება აქვთ, ეს არის შეთქმულება საქართველოს მოსახლეობის წინააღმდეგ. ამ შეთანხმების წყალობით, სხვა ქვეყნებთან შედარებით საქართველოში ნამლები 1000 და ზოგჯერ ათასზე მეტი პროცენტით ძვირი ღირს.

ამ დროს, გადამონმებული ინფორმაციით თურქეთში და რუსეთში 1000-1200 პროცენტით უფრო იაფი ვიდრე ჩვენს ქვეყანაში. მაგალითად, 25 მილიგრამიანი კაპტოპრილი მოსკოვში ღირს 19 რუბლი, ანუ 77 თეთრი, თბილისში, საქართველოში წარმოებული იგივე ნამალი 9 ლარი და 80 თეთრი ღირს. აქამდე 1,258 პროცენტით იყო განსხვავება, ახლა ეს სხვაობა კიდევ უფრო გაიზარდა, რადგან ამ ნამლის ფასი 11 ლარი გახდა.

ფაქტია, რომ ამ სფეროში რეგულაციების შემოღება საჭირო, რომლის საშუალებითაც მოხდება მედიკამენტებზე

მართალია, ვირუსულმა პანდემიამ გლობალური კრიზისი გამოიწვია, მაგრამ დუსჭირი ცხოვრების პირობებს კიდევ უფრო გვიძიძვრებს გამდიდრების მანიით შეპყრობილი ადამიანები

2016 წლის 28 მარტის გაზეთ „ყვარლის“ მეექვსე ნომერში დაიბეჭდა ჩემი ხელმოწერით წერილი – „უნებურად დაგეგმება კითხვა, რატომაა ყვარელში ასეთი ძვირი პროდუქტები და ნებისმიერი სახის საქონელი? ვიმედოვნებდი, რომ წერილის ადრესატები მუშაობის სტილს შეცვლიდნენ და ადამიანების სასარგებლოდ გადადგამდნენ ნაბიჯებს, რითაც მოსახლეობას შეეძლო მიეცემოდა. სამწუხაროდ, მომსახურების სფეროში არსებული სიტუაცია კიდევ უფრო გაუარესდა სასტიკი ვირუსით გამოწვეული ეკონომიკური კრიზისის გამო, რამაც განსაკუთრებულად უარყოფითად იმოქმედა განვითარებად ქვეყნებზე და მათ შორის საქართველოს ეკონომიკაზე. პანდემიით გამოწვეულმა პრობლემებმა მოსახლეობის შემოსავლები შეამცირა და უმძიმეს მდგომარეობაში ჩააყენა თითოეული ოჯახი. ასეთ ვითარებაში ცხოვრების პირობებს კიდევ უფრო გვიძიძვრებს და გაუსაძლის ხდინან გამდიდრების მანიით შეპყრობილი ადამიანები.

უამრავი მაგალითი შეგვიძლია მოვიყვანოთ ასეთი შემთხვევების და ბუნებრივია, უნებურად გვებადება კითხვა, რატომაა ყვარელში ასეთი ძვირი პროდუქტები და ნებისმიერი სახის საქონელი? ასე იმიტომ, რომ არავინაა გამოკითხავი და მაკონტროლებელი. საქონელი არსებობს კონტროლის მექანიზმი და პიროვნება, რომელიც ასეთ მაღალ ფასებში ყიდის უნდა ჯარიმდებოდეს სოლიდური თანხით, რომ ადამიანების ძარცვისა და ყველფისა და დაეკარგოს.

საბოლოოდ კი ეს ყველაფერი პატიოსანი ადამიანების ცხოვრებაზე ისახება მტკიცებულად და მათ ჯანმრთელობას საფრთხე დაემუქრება, აბა რა იქნება.

არ უნდა დაიხაროს და ყველა საბითუმო ობიექტი უნდა მოიაროს, რათა მიზერულ თანხაში შეიძინოს ესა თუ ის პროდუქტი.

თუმცა, ყველას როდი აქვს საშუალება პროდუქტებისა და საქონლის შესაძენად თელავში ირბინოს! თელავში მგზავრობა ხომ სოლიდური თანხა ჯდება და იმ შემთხვევაშია სასარგებლო, თუ შეძენილი საქონლის მოგებით დარჩენილი თანხა მგზავრობის ღირებულებას საგრძნობლად გადააჭარბებს. სამწუხაროდ, ასეთი შესაძლებლობა ბევს არ გააჩნია და იძულებულნი ხდებიან ადგილობრივი ობიექტებში იყარონ.

ბუნებრივია თითოეული ჩვენთაგანს გვეებადება კითხვა, რატომ არ უნდა ფუნქციონირებდეს ჩვენს ქალაქში თუნდაც ერთი ასეთი ტიპის სავაჭრო ობიექტი?

ფასების ზრდის შეკავება – ამ პრობლემის მოგვარება საქართველოს პარლამენტისა და მთავრობის პრეროგატივაა და იმედია ხალხისთვის სასიკეთო გადაწყვეტილებები უახლოეს პერიოდში იქნება მიღებული.

ავილით პური, რომელიც ყოველდღიური მოხმარების პროდუქტია და ყოველგვარი კონტროლის გარეშე მიტოვებული. კომუნისტური ეპოქის პერიოდში, თუ ვინმე გაბედავდა სანიტარულ-ჰიგიენური მოთხოვნების დარღვევას, ანდა წონას დააკლებდა, სისხლის სამართლის პასუხისმგებარ არ ასცდებოდა. არ დაგვაინწყეს, რომ პურის ტრანსპორტირება სპეცმანქანებით ხდებოდა და ეს საპასუ-

პურს 80, ხოლო სოფლებში გატანილს 70 თეთრად ყიდის. სამწუხაროდ, ორიოდე დღის წინათ პურის ფასი 15-20 თეთრით გაზარდეს.

უსაშველოდ გაიზარდა ფასები საკვებ პროდუქტებზე, მესესუმზირის ზეთის 5 ლიტრიან შეფუთვაში ადრე 15-17 ლარს ვიხდიდი, ახლა 45-50 ლარი ღირს. ნინობურა ოთხი თვის წინათ 2,50 ლარი ღირდა, დღეს კი 4,50 ლარია. ფქვილის ფასი 1,10-დან და 1,65 ლარამდე გაიზარდა, ასევე დანარჩენ პროდუქტებზე ფასები გაზარდეს. ახლახანს სუპერმარკეტ „სპარში“ ლიკანის ფასმა 30 თეთრით მოიმატა, ნახევარ ლიტრიანი ზახმაროს და ბაკურინის სასმელმა წყალმა – 25 თეთრით. რაღა დარჩა იაფი? პროდუქტებზე და საქონელზე ყოველდღიურად მატულობს ფასები, ხელფასები და პენსიები კი გაყინულია, ალბათ იმიტომ, რომ ყვარელში მიდრეხილი ვცხოვრობთ“.

ამ კითხვაზე პასუხი უნდა გავცვენ ამ სფეროში დასაქმებულმა შეძლებულმა მენეჯერებმა, ანდა იმათ, ვისაც წარმატებული ბიზნესი აქვთ და მათთვის ასეთი ობიექტის აშუშავება დიდ სიროულს არ წარმოადგენს, მითუმეტეს, რომ მას სოლიდური მოგების მოტანა შეუძლია.

სრული განუკითხობა სუფევს ფარმაცევტულ სფეროში, სადაც კოლოსალური ფასად იყიდება სამკურნალო ნამლები. პრესაში და სატელევიზიო გამოსვლებში ექსპერტები კომპანიების შორის კარტელურ გარიგებებზე მიუთითებენ, რასაც მათი ხელმძღვანელები არ ეთანხმებიან. სამწუხაროდ, ფაქტები საპირისპიროზე მეტყველებენ, რადგანაც სხვა ქვეყნებთან შედარებით საქართველოში სამკურნალო პრეპარატები მანძისხლად ფასობს და მძიმე ტვირთად აწვება თითოეული ოჯახის ბიუჯეტს. დოლართან ლარის გაუფასურებამ კი ყველა ჯურის კომპანიას საბაზი მისცა და ერთ-ორად გაზარდეს ფასები. სააფთიაქო ქსელში ფასები განსაკუთრებით გაიზარდა იმ პრეპარატებზე, რომლებზეც მასიური მოთხოვნილებაა.

დღეს ტრანსპორტი ფუფუნების საგანი აღარაა, ავტომანქანის გარეშე ნებისმიერი საქმის წარმატებით დასრულება წარმოუდგენელია. ამიტომ ადამიანები ყოველნაირად ცდილობენ თუნდაც მოძველებული ავტომობილი შეიძინონ, რათა ოჯახებმა თავი იჩინონ.

სამწუხაროდ, მათი ბიუჯეტის მნიშვნელოვანი ნაწილი სანავის შეძენაზე იხარჯება, აღარ რჩებათ საშუალება სხვა პრობლემები გადაწყვიტონ. ეს იმიტომ ხდება, რომ ჩვეთან სხვა ქვეყნებთან შედარებით სანავის ფასები მაღალია.

თითქმის ერთი წელია მსოფლიოში ნავთობის ერთი ბარელის ფასი ჯერ არ-ნახულ ნიშნულამდე დაეცა, შემდგომში მართალია მოიმატა, მაგრამ ჩვენთან სანავის ფასმა 3 ლარს გადააჭარბა, სხვა ქვეყნებთან შედარებით, აშკარად გაზარდილია, ვინაიდან საქართველოში ყველაზე უხარისხო და ყველაზე დაბალფასიანი სანავი შემოდის. მიზეზად დოლართან ლარის გაუფასურებას ასახელებენ, ამ დოლოცვილებს კი ავინყვებათ, რომ დოლარის კურსმა დაინია. გამოდის, რომ სანავის მაგნატიკით თვალში ნაცარს გვაყრიან და გვარიანად ითბობდნენ ხელს.

განა ცოტაა ფაქტები, რომლებსაც ხშირად ვხვდებით და კიდევ უფრო აუტანელს ხდინან ისედაც პრობლემებით დატვირთულ ჩვენს ყოველდღიურ ყოფას. ნერვიულობისა და დაძაბული ცხოვრების გამო ადამიანებში მატულობს ისეთი ავადმყოფობები, როგორიცაა გულსისხლძარღვთა დაავადება, დიაბეტი და სიმსივნეები, სასტიკმა კოვიდმა ამ დაავადებების მქონე ადამიანების უმეტესობა შეინირა და საქართველოს მოსახლეობის დემოგრაფიული მონაცემები კიდევ უფრო გააუარესა.

ჩემი თაობის ადამიანებს ახსოვთ კომუნისტური წყობის დადებითი და უარყოფითი მხარეები, იმ დროს ბევრი მტკიცებულება საკითხი მოწესრიგებული იყო და ვერაფერს დაწვავდა მშრომელ ადამიანს. მაღაზიის გამყიდველს რომ 15 თეთრით მეტი გადაეხდებინა კლიენტისათვის, ციხეს ვერ გადაურჩებოდა.

თუმცა ყველა როდი მუშაობს „გატყავების“ მეთოდით, არიან სინდისიერი პიროვნებები, რომლებიც მცირე მოგებაზე მუშაობენ და ცდილობენ თანამოქალაქეებს, მეზობლებს და ახლობლებს პატივი სცენ, მიზერულ ფასებში მოემსახურონ. ალექსანდრე ალექსიშვილის, გიორგი ქოქიაშვილის, ავთანდილ საბაშვილის, დიმიტრი ბუჟანიშვილის სავაჭრო ობიექტებთან ყოველთვის ხალხმრავლობაა და რიგებიც არ ელევიათ. ამით, ისინი უფრო მეტ მოგებას ნახულობენ, ვიდრე მეტყვიე „ქორვაჭრები“, რადგანაც მათთან მიმსვლელი ადამიანების რაოდენობა საგრძნობლად ნაკლებია.

საოცარია, მაგრამ ფაქტია, რომ ქ. თელავში საბითუმო მაღაზიები სოკოეზივით მომრავლდა და კონკურენცია უმაღლეს დონეზეა ასული. ამიტომაცაა ფასები ყვარელთან შედარებით მიზეზური. არის შემთხვევები, როცა ერთი და იგივე სახეობის საქონელს განსხვავებული ფასი ადევს, მომხმარებელმაც

ხისმგებლო საქმე მინდობილი ჰქონდათ სახელმწიფო საწარმოებს.

ახლა რა ხდება? ვისაც კი გაუჩნდება სურვილი, შეუძლია პურის ცხობა დაიწყოს და სარფიანი მოგებაც ნახოს. იმიტომ, რომ არავინ არ თხოვს საცხობში სანიტარულ-ჰიგიენური და პურის ტრანსპორტირების პირობების დაცვას, მცხოვრების ჯანმრთელობის ცნობას. გამორიცხული არ არის ტუბერკულოზით დაავადებული ან სხვა გადამდები ინფექციების მატარებელი ადამიანები იყვნენ ამ სფეროში დასაქმებული.

პურის გამოცხობამდე ცომს რა რაოდენობის და რა სახის ინგრედიენტებით ამდიდრებენ ეს ხომ სადღმოდო რჩება.

ფაქტია, რომ ყვარელში პური ყველაზე ძვირად ფასობს. თელავში, გურჯაანსა და სხვა მუნიციპალიტეტებში პურის ფასი 70 თეთრი იყო, თანაც იქაური პური გაცილებით ხარისხიანი და შედარებით მეტი წონისაა. ზოგიერთი აქაური მცხოვრებული ყვარელში გამოცხვარ

მაგრამ დღეს რა ხდება? ფაქტები მეტყველებენ, რომ ვაჭრობაში დასაქმებული ადამიანების გარკვეული ნაწილი ამ სფეროში „მოღვაწეობს“ დანებისთანავე ცდილობენ იმოვონ ბევრი ფული და ერთბაშად გამდიდრდნენ.

ყოველდღიური ყოფა წარმოუდგენელია ჭამისა და სხვა ათრიბუტებთან ერთად ხელსახოცის გარეშე. ოჯახის მწირი ბიუჯეტის გათვალისწინებით ყოველთვიურად მიხდება რამდენიმე რულონი ხელსახოცის შექმნა. შემოდგომის პერიოდში ერთი რულონის ფასი 2,0 ლარის ფარგლებში მერყეობდა, შემდგომ 2,20 და ბოლოს 2,80 ლარი გახდა ყვარლის სავაჭრო ობიექტებში.

ალექსანდრე გიბილოვილი

